

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321010789
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1321010789.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Michala Kačániho, PhD. a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovanej J.. M. C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 18.03.2022 sp. zn. 0T/230/2021, na verejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej J.. M. C., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 18.03.2022 sp. zn. 0T/230/2021, bola obžalovaná M. C. uznaná za vinnú pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 04.11.2021 v čase o 17.08 hod. v Bratislave po T. ulici smerom k ulici M. viedla osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Golf, striebornej metalízy, ev. číslo A ktorého vlastníkom je spoločnosť Creo advertising, s.r.o., kedy sa počas jazdy na úrovni rodinného domu súp. č. 11 dostatočne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, následkom čoho narazila prednou časťou vozidla Volkswagen Golf do zadnej časti pred ňou jazdiaceho autobusu mestskej hromadnej dopravy značky B. NB XX E., červenej farby, ev. č. A vo vlastníctve Dopravného podniku Bratislava, a.s., pričom po dopravnej nehode bola hliadkou Odboru dopravných nehôd Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru ako vodička vozidla podrobená dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu analyzátorom dychu zn. AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo A409045 a vykonanou dychovou skúškou dňa 04.11.2021 v čase o 18.32 hod. bola u nej zistená prítomnosť alkoholu v dychu s hodnotou 1,29 mg/l a opakovanou dychovou skúškou vykonanou dňa 04.11.2021 v čase o 18.52 hod. bola v jej dychu zistená hodnota 1,23 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, pričom uvedenou dopravnou nehodou spôsobila na vozidle Volkswagen Golf poškodenej spoločnosti Creo advertising, s.r.o. so sídlom Žižkova 7801/15, Bratislava, IČO XX XXX XXX, škodu vo výške 4.266,- eur a na autobuse mestskej hromadnej dopravy poškodenej spoločnosti Dopravný podnik Bratislava, a.s. so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO XX XXX XXX, škodu vo výške 4.266,- eur a na autobuse mestskej hromadnej dopravy poškodenej spoločnosti Dopravný podnik Bratislava, a.s. so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO XX XXX XXX, škodu vo výške 584,- eur, teda celkovú škodu vo výške 4.850,- eur.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanej podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. jej bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zák. jej bolo uložené obmedzenie spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom programu sociálneho výcviku.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná Ing. M. C., ktoré odôvodnila prostredníctvom svojej obhajkyne.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaná Ing. M. C. uviedla, že od štádia prípravného konania namietala právnu kvalifikáciu skutku a tvrdila, že nespôsobila škodu v takom rozsahu, aká jej bola kladená za vinu, ale v rozsahu zodpovedajúcom výslovne škode spôsobenej Dopravnému podniku Bratislava (584,- eur). Kľúčom právnej kvalifikácii skutku tkvie v ustálení výšky škody na sume 4.850,- eur, z čoho škoda vo výške 4.266,- eur spočívala na jej vlastnom motorovom vozidle, ktoré užívala dlhé roky a ktoré jej skutočne patrilo, a tak sa aj k nemu správala, avšak formálne bolo vedené v evidencii vozidiel na spoločnosť Creo Advertising s.r.o., v ktorej v minulosti pracovala. Hoci konateľ tejto spoločnosti T. K. vyzývala na to, aby k formálnemu prepisu vozidla spoločne pristúpili, menovaný bol tak pracovne vyťažovaný, že tento krok neustále posúvali. Odvolateľka má za to, že formálnu evidenciu vozidla neriešila a vlastnícke právo k vozidlu si nerušene užívala až do nehody, ktorú dňa 04.11.2021 spôsobila. Následne už bolo nevhodné k formálnemu prepisu vozidla pristupovať, nakoľko vozidlo bolo nepojazdné a nedalo sa ani opraviť. T. K. sa vyjadril, že auto patrilo jej (obžalovanej) a jeho obchodná spoločnosť sa za poškodeného ani nepovažuje. Jeho výpoveď bola v tomto smere zhodná aj s výpoveďou, ktorú vykonal v prípravnom konaní. Navyše nárok na náhradu škody si spoločnosť Creo Advertising s.r.o. voči nej neuplatnila a táto spoločnosť neriešila ani škodovú udalosť voči poisťovni. Vyhlásiť preto spoločnosť Creo Advertising s.r.o. v rozpore s jej vlastným vyhlásením za poškodený subjekt a za skutočného vlastníka vozidla, považuje odvolateľka za nadprácu orgánov činných v trestnom konaní, ako aj súdu prvého stupňa. Obžalovaná ďalej dodala, že hoci uviedla pri výsluchu na polícii, že vozidlo bolo požičané, pričom dobre vedela, že po formálnej stránke bolo vozidlo písané na spoločnosť Creo Advertising s.r.o., avšak skutočnosť, že neuviedla polícii, že je to vlastne jej vozidlo, nemôže byť na jej ujmu. Je potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť, že mohla byť v čase výsluchu na polícii stále pod vplyvom alkoholu v spojení s analgetikami, ktoré užila, nakoľko objektívny dôkaz o dychovej skúške pred vykonaním jej výsluchu v spise absentuje. Súd nemôže ako z objektívneho dôkazu vychádzať z výpovede policajta, ktorý jej výsluch vykonal a subjektívne uviedol, že ona vypovedala plynule a nejavila známky opitosti. Obžalovaná zdôraznila, že sa dopustila prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, čo sama priznala. Nahradila tiež škodu, ktorú spôsobila Dopravnému podniku Bratislava. Navyše výška škody, ktorá bola vyčíslená znaleckou organizáciou na vozidle zn. VW Golf sa javí ako neprimerane vysoká. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané ani to, že by ona trpela alkoholizmom. Preto uloženie obmedzenia v zmysle § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., a to zákaz požívania alkoholických nápojov sa javí ako nedôvodné a neprimerane prísne. Rovnako nebolo žiadnym spôsobom odôvodnené uloženie obmedzenia podľa § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zák., spočívajúce v príkaze podrobiť sa sociálnemu výcviku v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom. Uloženie trestu zákazu činnosti očakávala, avšak jeho uloženie vo výmere 4 roky je pri jej prvom prešľape na úseku dopravy rovnako prísne a úplne by postačovalo uloženie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby. Jej zlyhanie je prvým zlyhaním, ku ktorému došlo pod vplyvom bolesti v situácii, ktorá bola pre ňu ťažká, kedy nevedela uniesť bolesť zuba a konala skratovito. Zároveň odvolateľka poukázala na skutočnosť, že v jej prípade je prítomná aj poľahčujúca okolnosť, ktorú súd nevzal do úvahy, a to poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. c/ Tr. zák., že spáchala trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, uznal ju za vinnú z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a uložil jej primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na spodnej hranici trestnej sadzby a zároveň peňažný trest v primeranej výmere.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovanej, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obhajkyňa obžalovanej a prokurátorka krajskej prokuratúry. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej Ing. M. C., nakoľko táto písomným podaním zo dňa 08.10.2022 výslovne požiadala, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jej neprítomnosti, v dôsledku čoho boli v zmysle § 293 ods. 7 Tr. por. splnené zákonné podmienky na takýto postup. Verejného zasadnutia sa

nezúčastnili ani poškodené subjekty a to zástupca Dopravného podniku Bratislava, ako aj T. K.. Odvolací súd tiež vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti týchto subjektov, keďže takémuto postupu nebránili žiadne zákonné prekážky.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridriavala dôvodov podaného odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanú uzná za vinnú pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo jej uloží primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na spodnej hranici trestnej sadzby a zároveň jej uloží peňažný trest v primeranej výmere.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť. Rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch. Poukázala aj na okolnosti daného prípadu, keďže obžalovaná viedla motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a boli jej namerané dve promile alkoholu v dychu, čo zvyšuje závažnosť jej konania, nakoľko predmetné vozidlo viedla za bieleho dňa a na frekventovanej ulici v Bratislave, kde dokonca spôsobila dopravnú nehodu. Uložený trest považuje za primeraný vo všetkých jeho výrokoch a nie je tu žiadny dôvod na zmiernenie uloženého trestu aj pre prípad, pokiaľ by sa uvažovalo o zmene právnej kvalifikácie v jej prospech.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovanej podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej Ing. M. C. nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd úvodom konštatuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchala obžalovaná Ing. M. C.. Na tomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktorým nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd podrobne a mimoriadne presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že Ing. M. C. sa v kritickom čase a za daných okolností, ako aj spôsobom ustáleným v rozsudku súdu prvého stupňa, dopustil konania, ktoré je opísané v skutkovej vete prvostupňového rozsudku.

Vina obžalovanej J. M. C. bola preukázaná predovšetkým jej samotnou doznávajúcou sa prvotnou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 05.11.2021, ktorá bola na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítaná. S prvotnou výpoveďou obžalovanej z prípravného konania, korešpondovali aj ostatné vykonané dôkazy. Z evidencie karta vozidla zn. VW Golf evidenčného čísla A vyplynulo, že vlastníkom vozidla je obchodná spoločnosť Creo Advertising s.r.o., so sídlom Šustekova 20, Bratislava. Z odborného vyjadrenia znaleckej organizácie Automotive Solution4u, s.r.o., so sídlom Bratislavská 49, Bratislava, vyplynulo, že na autobuse zn. SOR NB 18 CITY 8, evidenčného čísla A vznikla dopravnou nehodou škoda vo výške 583, 81 eur a na osobnom motorovom vozidle zn. VW Golf evidenčného čísla A škoda vo výške 4.266-, eur. Zo zápisov z dychových skúškach vyplynulo, že vodička Ing. M. C. bola podrobená dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu a dychovou skúškou zo dňa 04.11.2021 v čase o 18.32 hod. bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu s hodnotou 1,29 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu a opakovanou dychovou skúškou zo dňa 04.11.2021 v čase o 18.52 hod. bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu s hodnotou 1,23 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu. Poškodený - svedok T. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spoločnosť Creo Advertising s.r.o., so sídlom Šustekova 20, Bratislava, bola z formálnej stránky majiteľom osobného motorového vozidla zn.

VW Golf evidenčného čísla A dokonca za uvedené vozidlo táto spoločnosť uhrádzala zákonné zmluvné poistenie, ako aj náklady spojené s pohonnými hmotami.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vyčerpávajúcim spôsobom popísal, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú a z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a napokon aj to, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Z uvedených hľadísk odôvodnenie napadnutého rozsudku plne zodpovedá požiadavkám upraveným v § 168 ods. 1 Tr. por.

Výroky napadnutého rozsudku sú výsledkom hodnotenia dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, z ktorých súd prvého stupňa vyvodil správne skutkové a právne závery, ktoré si v plnom rozsahu osvojil aj odvolací súd. Vzhľadom na podrobne rozvedené dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku a ktoré sú obsiahnuté v jeho odôvodnení, krajský súd naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko ich opätovné uvádzanie by bolo len ich duplicitným opakovaním.

Aj odvolací súd považuje obhajobné tvrdenia obžalovanej za neopodstatnené, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch a ich náležitom vyhodnotení spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd nemal žiadny relevantný dôvod spochybníť hodnovernosť a objektívnosť výpovede obžalovanej z prípravného konania, bez ohľadu na to, že túto výpoveď obžalovaná sama v ďalších štádiách trestného konania spochybňovala. Odvolací súd vyslovuje aj to, že v tejto prvotnej výpovedi obžalovaná zrozumiteľne a presvedčivo popísala všetky rozhodné skutočnosti významné pre posúdenie jej viny. Svedok npor. J. V. S. na hlavnom pojednávaní navyše potvrdil, že vystupovanie obžalovanej počas jej výsluchu v prípravnom konaní bolo normálne, vrátane jej komunikácie, nejavila žiadne známky požitého alkoholu, hovorila zrozumiteľne. Pred výsluchom sa mu obžalovaná nestťažovala na žiadne bolesti. Treba tiež zdôrazniť, že súd I. stupňa svoje rozhodnutie o vine obžalovanej nezaložil len na jej doznávajúcej výpovedi, ale ju oprel aj o ďalšie zabezpečené dôkazy, ktoré sú popísané vyššie. Zvlášť treba poukázať na evidenčnú kartu vozidla zn. VW Golf evidenčného čísla A z ktorej bolo zrejmé, že vlastníkom vozidla je obchodná spoločnosť Creo Advertising s.r.o., so sídlom Šustekova 20, Bratislava. Napokon aj poškodený - svedok T. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spoločnosť Creo Advertising s.r.o., so sídlom Šustekova 20, Bratislava, bola z formálnej stránky majiteľom osobného motorového vozidla zn. VW Golf evidenčného čísla A dokonca za uvedené vozidlo táto spoločnosť uhrádzala zákonné zmluvné poistenie a rovnako uhrádzala aj náklady spojené s pohonnými hmotami. Pokiaľ menovaný poškodený - svedok na hlavnom pojednávaní (na rozdiel od prípravného konania) tvrdil, že vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. VW Golf evidenčného čísla A bola obžalovaná Ing. M. C., tak tomuto tvrdeniu poškodeného - svedka logicky odporovali viaceré zistené skutočnosti a okolnosti, ktoré boli podrobne rozvedené zo strany okresného súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia.

Odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvého stupňa neuveril ani zmenenej výpovedi obžalovanej z hlavného pojednávania, túto považoval za účelovú, v snahe dosiahnuť priaznivejšiu právnu kvalifikáciu skutku. Bolo by to nepochopiteľné a odporujúce akejkolvek logike, aby obchodná spoločnosť Creo Advertising s.r.o., so sídlom Šustekova 20, Bratislava, potom, ako by reálne predala predmetné vozidlo svojej zamestnankyni, nemala by dlhodobý záujem o prepis tohto vozidla na novú vlastníčku, navyše by za vozidlo uhrádzala zákonné zmluvné poistenie, ako aj náklady spojené s pohonnými hmotami.

Sumarizujúc vyššie rozvedené skutočnosti krajský súd uzatvára, že všetky vo veci vykonané dôkazy vytvárajú ucelenú, logickú a na seba nadväzujúcu a vzájomne sa dopĺňajúcu reťaz dôkazov, ktorých náležité a zásadám správneho logického usudzovania zodpovedajúce vyhodnotenie nepripúšťalo iný záver, než je záver o vine obžalovanej za spáchaný skutok. Tento skutok napĺňa všetky formálne znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

Na podklade uvedených úvah odvolací súd vyslovuje, že vykonaným dokazovaním boli rozhodné skutkové okolnosti preukázané v rovine požadovaného najvyššieho možného stupňa istoty, ktoré možno od ľudského poznania požadovať, t. j. na úrovni pravidla „istoty bez rozumných pochybností.“

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého trestu ako celku (obžalovanej boli uložené dva druhy trestu popri sebe, jednak podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a uloženými primeranými obmedzeniami a povinnosťami, jednak trest zákazu činnosti).

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukládanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Po preskúmaní obsahu spisu a po vyhodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k výrokom o treste, odvolací súd dospel k názoru, že uložený trest ako celok, či už trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky a s uložením probačného dohľadu, vrátane uloženého obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky, je dostatočným trestom a odráža primeranosť trestu predovšetkým s ohľadom na spôsob spáchania činu a rovnako zohľadňuje osobu obžalovanej ako páchatel'ky súdeného trestného činu. Treba si uvedomiť, že pod pojmom „výrok o treste“ v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1, ods. 3 Tr. por. treba rozumieť súhrn všetkých čiastkových výrokov týkajúcich sa určitého trestu, alebo aj viac trestov popri sebe. Z tohto pohľadu nemožno izolovane hodnotiť primeranosť alebo neprimeranosť iba jedného trestu z viacerých trestov uložených popri sebe, ale toto hodnotenie sa musí vzťahovať na celý uložený trest.

Vodičom motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlá pod vplyvom alkoholu, treba spravidla ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to podľa okolností buď ako trest samostatný, prípadne popri inom treste (R 42/1978, R 15/1977).

Okresný súd teda postupoval v súlade s doposiaľ ustálenou súdnou praxou, keď obžalovanej uložil trest odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu so súčasným uložením probačného dohľadu, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom v tomto smere mal na zreteli, aby takýto trest ako celok vyznel pre obžalovanú citeľne a viedol ju k tomu, aby sa takéhoto závažného a nebezpečného konania na úseku cestnej dopravy v budúcnosti vyvarovala.

Ďalej treba konštatovať, že okresný súd postupoval správne, keď ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a neustálil žiadne priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr. zák.). Za situácie ak prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Požiadavku odvolateľky, aby jej bola priznaná ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. c/ Tr. zák., spočívajúca v tom, že spáchala trestný čin v spojení s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, odvolací súd nemohol akceptovať. Bežnú, akútnu bolesť zubov obžalovanej, bez ďalších zdravotných komplikácií, nemožno označiť za závažné ochorenie s takými nepriaznivými účinkami na celkový zdravotný stav obžalovanej, aby sa dalo v jej prípade konštatovať, že spáchala trestný čin v spojení s negatívnymi dôsledkami svojej choroby.

S prihliadnutím na povahu spáchaného trestného činu a jeho závažnosť, ako aj na osobu obžalovanej, odvolací súd považuje uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov za adekvátne a zákonné,

zodpovedajúce danému rozpätiu upravenej trestnej sadzby (od 0 rokov do 16 mesiacov) a reflektujúce tak účel trestu, ako aj všetky zásady pre ukladanie trestov.

V súlade s ustanovením § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanej trest odňatia slobody podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil na 3 roky, nakoľko účel trestu možno dosiahnuť aj bez výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na osobu obžalovanej a prostredie v ktorom žije a pracuje, ako aj s prihliadnutím na jej doterajší bezúhonný spôsob života (obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná, ani priestupkovo riešená). Prvostupňový súd postupoval správne, keď obžalovanej v rámci povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako obmedzenie spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom programu sociálneho výcviku.

K odvolacím námietkam obžalovanej, ktorá sa domáhala zmiernenia uloženého trestu takým spôsobom, aby jej bol uložený peňažný trest spolu s trestom zákazu činnosti, ale v nižšej výmere, krajský súd poznamenáva, že okresný súd v tejto posudzovanej veci vychádzal tak z okolností prípadu významných pri posúdení závažnosti spáchaného prečinu, ako aj z kritérií pri ukladaní trestu, ktoré sú definované v ustanovení § 34 Tr. zák. a prihliadol aj na osobné pomery obžalovanej. Nebolo možné prehliadnuť ani argumenty prokurátorky krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom v tom smere, že obžalovaná viedla motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a boli jej namerané dve promile alkoholu v dychu, čo zvyšovalo závažnosť jej konania, nakoľko predmetné vozidlo viedla počas dňa a na frekventovanej ulici v Bratislave, kde dokonca spôsobila dopravnú nehodu. K týmto argumentom prokurátorky odvolací súd dodáva a upresňuje, že u obžalovanej bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu s hodnotou 1,29 mg/l alkoholu (t. j. 2,69‰ alkoholu) vo vydychovanom vzduchu a opakovanou dychovou skúškou zo dňa 04.11.2021 v čase o 18.52 hod. bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu s hodnotou 1,23 mg/l alkoholu (t. j. 2,56 ‰ alkoholu) vo vydychovanom vzduchu, čo predstavovalo pri oboch meraní prítomnosť alkoholu v dychu nad 2‰. Takto nameranú hodnotu alkoholu v dychu u obžalovanej, treba vyhodnotiť ako ťažkú opitost' (táto opitost' býva spravidla sprevádzaná príznakmi ako závrat, točenie hlavy, chyby v koordinácii; zároveň však pretrvávajú opačný pocit, že je človek presnejší, rýchlejší, múdrejší, v tejto fáze sa ešte viac strácajú spoločenské zábrany, opitý človek sa stáva hlučným, neohľaduplným atď.).

V zmysle týchto úvah odvolací súd považuje tak podmiennečný trest odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ako aj trest zákazu činnosti za vyhovujúci výchovnej, ochrannej, preventívnej a napokon i represívnej funkcii trestu. Oba uložené tresty sú svojou výmerou a pri podmiennečnom odklade trestu odňatia slobody aj skúšobnou dobou, adekvátne aj k samotnej závažnosti tohto prečinu a nepochybne od nich možno očakávať, že povedú k dosiahnutiu účelu trestu.

Záverom odvolací súd sumarizuje a opakuje, že samotný trest odňatia slobody ktorý bol obžalovanej uložený napadnutým rozsudkom, plne zohľadňuje všetky Trestným zákonom stanovené požiadavky a javí sa ako vhodný nástroj na dosiahnutie všetkých funkcií trestu. Súd prvého stupňa určil výmeru trestu, dĺžku skúšobnej doby i primerané obmedzenia v rámci probačného dohľadu správne a efektívne, pričom zároveň dodržal zákonom stanovené kritériá. Uložený trest súčasne poskytuje primeraný priestor na monitorovanie správania obžalovanej z hľadiska jeho súladu so zákonom a to po dobu 3 rokov, čo treba považovať za dobu síce citelnú, ale primeranú. V neposlednom rade je v uloženom treste vyjadrený aj jeho difamačný účinok.

Zákonným kritériám zodpovedá aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky, pričom výmeru tohto trestu odvolací súd považuje za dostatočnú aj z hľadiska ochrany ostatných účastníkov a z výchovného aspektu. Pri preskúmaní výroku o treste zákazu činnosti napadnutého rozsudku teda krajský súd nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by bolo možné považovať výmeru tohto druhu trestu za neprimerane prísnu. V poslednom období totiž vo zvýšenej miere narastá počet dopravných nehôd zapríčinených vodičmi, ktorí vedú motorové vozidlá pod vplyvom alkoholu, či iných návykových látok. Takýto jav je nežiadúci a treba ho eliminovať aj prísnymi postihmi a tým napíňať individuálnu i generálnu prevenciu.

Všetky zistené skutočnosti viedli odvolací súd k záveru, že výroky o treste napadnutého rozsudku sú vecne správne, zohľadňujúce všetky atribúty významné pre ukladanie trestov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, odvolací súd o odvolaní obžalovanej rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.